Ч. 52 Четвер 6 (18) марта 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вибори з громад сільских.

При вчерашних виборах з четвертої куриї, з громад сільских, вибрані послами слідуючі Русини: 1) Александер Барвіньский; 2) Анатоль Вахнянин; 3) Модест Каратницкий; 4) Корнило Мандичевский; 5) др. Теофіль Окуневский; 6) Ксенофон Охримович; 7) Данило Танячкевич. Коли до сих послів дочислимо ще вибраних в пятій куриї; 8) Івана Гробельского і 9) дра Романа Яросевича та посла з Буковини 10) Сидора Винницкого — то ціла руска делеґация буде складати ся тепер з 10 послів. Та маленька делеґация репрезентує всілякі напрями політичні, однакож всі ті посли мають то спільного, що стоять чисто і кріпко на ґрунті народнім рускім і то сполучає їх всіх разом, хоч би они в тактиці і напрямах політичних не годили ся з собою.

Вибори з цілого краю представляють ся як слідує:

Львів. Округ виборчий: Львів-Городок-Яворів. У Львові голосуючих 278; з того: Теофіль Мерунович 152, Василь Нагірний 115 голосів (11 голосів розстрілених). — Яворів, голосуючих 177; Мерунович 90, Нагірний 86 (1 голос розстрілений). — Городок, голосуючих 146; Мерунович 73, Нагірний 71 (1 голос розстрілений, 1 неважний).

Всіх голосуючих разом 601 (1 голос неважний). Абсолютна більшість 301. Вибраний послом Теофіль **Мерунович** 315 голосами; Василь Нагірний 272 голосів.

Броди. Округ виборчий: Броди-Камінка. — В Бродах голосуючих 257; з того: Александер Барвіньский 203 голосів, др. Андроник Могильницкий 54. — Камінка, голосуючих 245, Барвіньский 177, Могильницкий 67 (1 голос неважний).

Всіх голосуючих разом 502. Абсолютна більшість 252. Вибраний послом Александер **Барвіньский** 380 голосами; др. Могильницкий 121 голосів.

Коломия. Округ виборчий: Коломия-Косів-Снятин. — В Косові голосуючих 166; з того: Юрко Сандуляк (господар з Карлова) 132, др. Теофіль Окуневский 34. — Снятин, голосуючих 152, Сандуляк 55, Окуневский 94. — Коломия, голосуючих 241, Сандуляк 62, Окуневский 172.

Всіх голосуючих разом 559. Абсолютна більшість 280. Вибраний послом др. Теофіль **Окуневский** 300 голосами; Сандуляк 249 голосів.

Тернопіль. Округ виборчий: Тернопіль-Збараж-Скалат. В Збаражи голосуючих 123; з того: гр. Лев Пініньский 69, Сафат Шмиґер з Розношинець 51 голосів. — Скалат, голосуючих 132, Пініньский 80, Шмиґер 40, (10 голосів розстрілених). — Тернопіль, голосуючих 227, Пініньский 114, Шмиґер 111, (2 голоси розстрілені).

Всіх голосуючих разом 482 Абсолютна більшість 242. Вибраний послом ґр. Лев **Пініньский** 263 голосами; Шмиґер 202 (10 голосів розстрілених, 7 неважних).

Перемишль. Округ виборчий: Перемишль-Добромиль-Мостиска. — Перемишль, голосуючих 188, Павло Тишковский 105, др. Іван Франко 80 голосів (3 голоси розстрілені). — Добромиль, голосуючих 255, Тишковский 210, Франко 24 голосів (одна картка порожна). — Мостиска, голосуючих 179, Тишковский 77, Франко 101 голосів.

Всіх голосуючих разом 602. Абсолютна більшість 302. Вибраний послом Павло **Тишковский** 392 голосами; др. Франко 205 голосів.

Стрий. Округ виборчий: Стрий-Жидачів-Дрогобич. Стрий, голосуючих 213, Ксенофон Охримович 82, др. Евгеній Олесницкий 141. — Жидачів, голосуючих 172, Охримович 45, Олесницкий 127. — Дрогобич, голосуючих 243, Охримович 214, Олесницкий 27.

Всіх голосуючих разом 628. Абсолютна більшість 315. Вибраний послом Ксенофон **Охримович** 341 голосами; др. Олесницкий 295 голосів.

Золочів. Округ виборчий: Золочів-Перемишляни. — Золочів, голосуючих 374, о. Данило Танячкевич 194, Іван Наливайко 153. — Перемишляни, голосуючих 189, Танячкевич 97, ад'юнкт судов. Михайло Ґлїджук 92 голосів.

Всіх голосуючих разом 536. Абсолютна більшість 269. Вибраний послом о. Данило **Танячкевич** 291 голосами; Наливайко 153. Ґлїджук 92 голосів.

Калуш. Округ виборчий: Калуш-Долина-Бібрка. — Калуш, голосуючих 190, староста Едмунд Навроцкий 81, Юліян Романчук 109. — Долина, голосуючих 225, Навроцкий 205, Романчук 20. — Бібрка, голосуючих 175, Навроцкий 66, Романчук 109 голосів.

Всіх голосуючих разом 590. Абсолютна більшість 296. Вибраний послом Едмунд **Навроцкий** 352 голосами; Юліян Романчук 238 голосів.

---

36)

Послїдний з Могіканів.

(Повість Джемса Фенїмора Купера).

(Дальше)

Глава двайцять сема.

Ледви що Ґурон щез, як вже вибухли дикі пристрасти Делярарів.

Лиш один Ункас споглядав за щезаючою Корою, доки ще видко було послідний кусник єї одежі поміж деревами, а відтак мовчки зайшов до своєї хати.

За годину виглядав цілий табор як би один великий рій, котрий ждав лиш проводиря, щоби вилетіти.

Накопець приступив один берець до карловатої сосни і обдер кору на ній; другий обломив галузки на гилях; третий помалював обдертий пень в темночервоні паски; наконець явив ся сам Могікан, скинувши всю одежу з себе, лиш в поясї та опинках, а половина єго лиця була замальована чорною краскою.

Ункас обійшов в торжественнім настрою тричи доокола соснового пня і рівночасно зачав сьпівати до індияньского военного танцю, і то брав голосом дуже низько, то знов так високо, як лиш міг витягнути, сьпівав то жалібно і лагідно, то знов палким пристрастним голосом.

Коли-б можна перекласти поетичну образову мову, то пісня звучала більше менше так:

Манїтто! Манїтто! Манїтто!
Ти великий — добрий — та мудрий —
Манїтто! Манїтто!
Ти справедливий!

На небі — в хмарах, о,
Виджу пятна — темні і червоні —
На небі — в хмарах, о,
Виджу много хмар.

В лїсї, у воздусї, о,
Чую военний голос і крик —
В лїсах, о
Чую крик.

Манїтто! Манїтто! Манїтто!
Я слабий — ти сильний —
Я невільний —
Манїтто! Манїтто!
Стань менї в помочи!

Послїдні голоси кождої стрічки витягав довго так, що виглядало, як би страшенно заводив та плакав. Коли пересьпівав пісню тричи, обійшов Ункас знову той пень в торжественнім танци, а борцї приступали до него оден за другим, аж наконець стали до того военного танцю всї що найповажнїйші і найславнїйші люди.

Нараз вбив Ункас свій томагак глубоко в пень і завів дикий военний крик. Єго дїло було знаком, що він обняв провід наміреного походу.

Той знак розбудив всї дикі пристрасти в народї. Сотня молодцїв кинулась як скажена на той символ свого ворога і посїкла єго на дрібні кусні своїми ножами і томагаками.

Коли Ункас перший зарубав пень, виступив з дикого танцю і подивив ся, як високо стоїть сонце, котре як-раз дійшло було до того місця, де кінчив ся мир з Маґвою.

Один знак, один крик дав о тім знати борцям, котрі з голосним окликом радости покинули свою забаву, щоби іти на правдиву війну.

Жінки і дїти та старих дїдусїв завели в безпечне місце, куди Геєвард завів і Алїсию заким ще відшукав полїщука, щоби разом з ним станути до бою.

Ункас, хоч поверховно спокійний, але у внутрі повен нетерпеливости зібрав около себе начальників і розділив военну силу. Соколиному Окови віддав провід відділу зложеного з двайцяти людий так само сьмілих і підприємчивих, як їх проводир. До тих прилучив ся і Гевард.

Коло молодий проводир дав наконець знак до походу, принято приказ з одушевленєм і яких двіста борців виконало єго борзо.

В ліс зайшли без ніякого опору, та й не стрітили анї живої душі, аж зійшли ся з своїми власними глядатаями і тогди наказано станути. В тій самій хвили висунув ся з поза якоїсь скали якийсь чоловік а Соколине Око

Бережани. Округ виборчий: Бережани-Підгайці-Рогатин. — Бережани, голосуючих 180; др. Іван Валевский 130, Юл. Романчук 46. — Підгайці, голосуючих 183; Валевский 82, Романчук 157. — Рогатин, голосуючих 244; Валевский 82, Романчук 157 голосів.

Всіх голосуючих разом 607. Абсолютна більшість 304. Вибраний послом др. Іван **Валевский**; Юл. Романчук 286 голосів.

Самбір. Округ виборчий: Самбір-Старемісто-Турка-Рудки. — Старемісто, голосуючих 131; Модест Каратницкий 45, др. Корнило Чайковский 86. — Турка, голосуючих 153; Каратницкий 151, Чайковский 2. — Рудки, голосуючих 162; Каратницкий 73, Чайковский 89. — Самбір, голосуючих 197; Каратницкий 139, Чайковский 56 голосів.

Всіх голосуючих разом 643. Абсолютна більшість 323. Вибраний послом Модест **Каратницкий** 408 голосами; др. Чайковский 233 голосів.

Станіславів. Округ виборчий: Станіславів-Богородчани-Товмач-Надвірна. — Станіславів, голосуючих 188; о. Корнило Мандичевский 124, Юл. Романчук 64. — Богородчани, Мандичевский 69, Романчук 61. — Товмач, Мандичевский 72, Романчук 114. — Надвірна, голосуючих 164; Мандичевский 163, Романчук —

Всіх голосуючих разом 734. Абсолютна більшість 367. Вибраний послом о. Корнило **Мандичевский** 428 голосами; Юл. Романчук 239 голосів.

Жовків. Округ виборчий: Жовків-Сокаль-Рава. — Жовків, голосуючих 205; Анатоль Вахнянин 114, др. Михайло Король 77.— Сокаль, голосуючих 226; Вахнянин 132, Король 94. — Рава, голосуючих 224; Вахнянин 98, Король 126 голосів.

Всіх голосуючих разом 655. Абсолютна більшість 328. Вибраний послом Анатоль **Вахнянин** 344 голосами; др. Мих. Король 287 (23 голосів розстрілених).

Бучач. Округ виборчий: Бучач-Чортків.— Бучач, голосуючих 241; Корнило Городиский 154, Юл. Романчук 87. — Чортків, голосуючих 207; Городиский 118, Романчук 82.

Всіх голосуючих разом 441. Абсолютна більшість 222. Вибраний послом Корнило **Городиский** 272 голосами; Романчук 169 голосів.

Заліщики. Округ виборчий: Заліщики-Борщів-Городенка. — Заліщики, голосуючих 176; ґр. Тадей Чарковский-Голієвский 117, др. Михайло Дорундяк 59. — Борщів, голосуючих 218; Чарковский-Голієвский 134, Дорундяк 73 (11 голосів розстрілених). — Городенка, голосуючих 194; Чарковский-Голієвский 89, Дорундяк 105 голосів.

Всіх голосуючих разом 588. Абсолютна більшість 295. Вибраний послом Тадей **Чарковский-Голієвский** 340 голосами; др. Дорундяк 237 (11 голосів розстрілених).

Ярослав. Округ виборчий: Ярослав-Чесанів. — Ярослав, голосуючих 259; Роберт Цена (стояловець) 208, о. Филимон Подолиньский (Русин) 27, Севастиян Сяра (польск. центр. коміт.) 23. — Чесанів, голосуючих 166; Цена 115, Подолиньский 38, Сяра 6 (6 голосів розстрілених, 1 картка порожна).

Всіх голосуючих разом 425. Абсолютна більшість 213. Вибраний послом Роберт **Цена** (стояловець), о. Подолиньский 65, Сяра 29 голосів.

Вадовиці-Мислениці, — вибраний послом о. Андрій **Шпундер** (стояловець) 301 голосами; Среднявский (людовець) 120, др. Клякурка (польск. центр. коміт.) 7 голосів.

Бяла-Живець — вибраний послом селянин Іван **Забуда** (стояловець) 227 голосами; Крамарчик (польск. центр. коміт.) 155 голосів.

Бохня-Бжеско — вибраний послом Іван **Ґец** (польск. центр. коміт.) при тіснійшім голосованю 277 голосами; Бардель (людовець) 208 голосів.

Краків-Віличка-Хшанів — вибраний послом др. **Данєляк** (стояловець) 389 голосами на 676 голосуючих.

Новий Санч-Лиманова-Нов. Торг-Грибів — вибраний послом **Поточек** (польск. центр. коміт.).

Ряшів-Кольбушева — вибраний послом селянин **Шаєр** (стояловець) 277 голосами; Гольцер (польск. центр. коміт.) 210.

Ропчиці-Мілець-Тарнобжег — вибраний **Кремпа** людовець 302 голосами.

Ясло-Горлиці-Коросно — вибраний староста кн. Павло **Сапіга** 266 голосами.

Тарнів-Пільзно-Домброва — вибраний Іван **Бойно** людовець.

Ланцут-Нисько — вибраний ґр. Фердинанд **Гомпеш**.

Теребовля-Гусятин — вибраний послом др. **Ольпиньский**.

Сянік-Березів-Лісько — вибраний послом Йосиф **Віктор** 304 голосами; о. Ринявець 173, Милян 124 голосів.

Новинки.

Львів дня 17-го марта 1897.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** ухвалила на засіданю з дня 15-го марта с. р.: 1) Затвердити вибір дра Ів. Іваньского в Вадовицях і дра Ів. Мальца в Андрихові на відпоручників ради повітової до ц. к. окружної ради шкільної в Вадовицях; 2) затвердити вибір о. Ом. Криницкого з Бобятина і Едв. Никоровича з Ульгівка на відпоручників ради повітової до ц. к. окружної ради шкільної в Сокали; 3) приймити до відомости справоздане ц. к. краєвого інспектора шкільного з люстрациї 4-ої ґімназиї у Львові; 4) приймити до відомости справоздане ц. к. інспекторів шкільних краєвих з люстраций семинарий учительских: мужеских у Львові і Ряшеві та женьскої в Перемишли; 5) приймити до відомости справоздан[е] ц. к. інспекторів шкільних краєвих з люстраци[й] пятиклясових шкіл в Колачицях і Бічи та народних шкіл в округах добромильскім і коросняньскім.

— **Ц. к. команда оборони краєвої у Львові** звертає увагу інтересованих на уміщене в Gazet[a] Lwowsk-ій і в Czernowitzer Ztg. оголошене ц. к[.] Міністерства оборони краєвої дотикаюче вношен[я] оферт на доставу одежи і частий уоруженя в р[.] 1897 зі сторони дрібних промисловців і реміснико[в.] В тім оповіщеню будуть подані близші услов[ия] і подробиці що-до згаданих оферт.

— **Сегорічна войскова бранка у Львові** відбуде ся (при ул. Коперника ч. 46) в днях ві[д] 1 до 3, 5 до 10, 12 до 14 і 28 та 29 цьвітн[я] все о годині 9-ій рано. Покликано три кляс[и] а именно уроджених в роках 1876, 1875 і 1874[.] Подання о правні полекші належить вносити д[о] маґістрату по конець марта.

— **Руска молодіж ґімназиї в Тернопол[и]** устроює дня 24 марта с. р. в память XXXIV роковин смерти незабутного кобзаря народного Тараса Шевченка вечерницї з слідуючою програмою: 1) Вступне слово, Вп. проф. В. Л.; 2) Руска пісня, В. Матюка, хор муж.; 3) Reverie Russe pour le piano, Fl. Herrmana, сольо фортепянове, т. Л. Ґ.; 4) Засьпів, Т. Шевченка, деклямация т. О. С.; 5[)] Помарнїла И. Вахнянина, сольо барітонове в супроводї фортепяну, т. Е. К.; 6) Шевченко а Україна, т. І. Т.; 7) Думка Т. Шевченка, деклямация, т. Л. Ґ.; 8) Збірник думок і частина з „Фавста“, сольо скрипкове в супроводї фортепяну, т. С. Г.; 9) Дівчина і рута, Ф. Колесси, хор муж. 10) Пісня румуньска, сольо на цитрі, т. В. Б.; 11[)] О. А. Козачковскому, Т. Шевченка, декл. т. С. Б.

був вже змірив ся до него своєю „убийницею“, коли на щастє пізнав, що то Давид, отже повитав єго дружно.

Давид видивившись ся насамперед на страшних борців як би не своїми очима, розповів їм відтак, що Гурони зібрали ся у великім числї, очевидно у ворожім намірі, та що він утїк від них, щоби шукати охорони у Делеварів.

— Коли шукаєте спокою, то ледви чи вийдете добре на тій заміні — сказав єму Соколине Око. — Але скажіть нам, де тепер Гурони?

— В лїсї межи отсим місцем а їх селом і в такім числї, що коли-б ви собі добре розважили, то зараз би вертали.

Ункас глянув гордим оком на свою громаду борців і спитав відтак:

— А Маґва?

— Стоїть на чолї своїх борців, сховавши Кору в печері.

— В печері? — перебив єму Гевард. — На щастє знаємо, де она. А чи не можна би її яким способом зараз освободити?

— Що на то Соколине Око? — спитав Ункас глянувши на полїшука допитливим оком.

— Я возьму ся з своїми двайцятьма рушницями на право та відшукаю Менро'го і саґамора. Почуєш крик военний! Коли то стане ся, то возьми ся до тих злодюгів з переду, а ми обсиплемо їх кулями з боків так, що їх зараз стане менше? Тогди возьмемо їх село приступом, освободимо дївчину з печери і побіда буде наша!

Ункас і Гевард згодили ся на той плян, котрого цїлию було тепер головно виратоване Кори, і так розійшли ся начальники, щоби сповнити свою задачу з обох боків.

Глубока тишина панувала доокола, але Соколине Око знав ся на тім аж надто добре, щоби вірити тому обманчивому спокоєви і повів своїх борців до невеличкого потока.

— Люди — відозвав ся він — підемо звідси дальше попід береги, аж звітримо Гуронів.

— Аж ось побачив він на свою несподїванку, що учитель сьпіву іде за ними, і він сказав єму, щоби пошукав собі в лїсї де якої печери і сховав ся в нїй та чекав, доки аж борба не скінчить ся. Але Давида, видко, напав нараз такий военний дух, що він виймив процу, та упер ся, що піде з тим „старим приладом военним“ до бою.

Добрий Ґомет говорив то очевидно не на жарти; отже Соколине Око взяв его поміж своїх борців і так ішли осторожно дальше, аж дійшли щасливо до того місця, де малий потік впадав до більшої ріки.

— Буде для нас дійстно красний день до битви! — сказав Соколине Око. — Все складає ся в нашу користь; їм дує вітер і сонце сьвітить в очи, а нам добре дивити ся і вигідно стріляти.

Але тепер оглянув ся уважнїйше. Якісь познаки заповідали єму, що табор Гуронів був не дальше як пів милї від потока, а ще не було і слїду ворога. Остаточно постановив з нетерпеливости не ховати ся вже з своїм відділом лиш поступати поволи але заедно на перед.

Борцї ступали як тїнь за полїшуком, зважаючи пильно на то, щоби лишати поза собою лиш слїд одного чоловіка.

Але ледви що висунули ся з укритя, як поза ними гримнуло кільканайцять рушниць і один Делявар упав нежиний на землю.

— Я побоював ся того, що ті чорти так зроблять! — відозвав ся Соколине Око і додав борзенько: Ховайтесь! Стріляйте!

Борцї розбігли ся в однїй хвили, а Гевард сам не знав, як знайшов ся сам один з Давидом. На щастє Гурони знову були відступили ся, так, що годї їм було що вдїяти кулями, але Соколине Око напирав на ворога.

Видко, що напала була лиш мала горстка Гуронів, але она збільшала ся, чим близше доходила до своїх товаришів.

Прийшло таки до завзятої бійки і Гевард вмішав ся до неї, але успіх був по обох боках однаковий. По обох сторонах було мало ранених і кождий ховав ся поза дерево, як міг.

Але поволи стало положене наших приятелів погіршати ся, а Соколине Око не знав вже ради, бо вертати ся було ще гірше, як стояти на місци.

В сій небезпечній хвили зачули они з тої сторони де був Ункас, як забренїло оружиє і попіс ся дикий военний крик.

Наслїдки тої зачіпки показали ся зараз і виратували Соколине Око та его товаришів. Гурони очевидно, не знаючи що діє ся, вислали були свою головну силу против малого віддїлу полїшука, а лишили за малу силу, як щоби могли оперти ся завзятому нападови молодого Моґікана.

Тепер додав Соколине Око охоти свому віддїлови пустити ся сьміло на замкненого з

12) Виімки з „Вулиці“ Ф. Колесси, хор муж. і міш. — Початок точно о годині 8 вечером.

— **З угорскої Руси.** О. Николай Матей пише до черновецкої „Буковини“ з Угорщини (з Бистрого) що дня 9-го с. м. відбула ся в Будапешті нова анкета в справі угорских Русинів. Анкета ухвалила мемориял, котрий посли Русинів під проводом ужгородского епископа Фірцака передали всім міністрам. Президент міністрів Банфі заявив, що знае положене руского народу в Угорщині і буде старати ся всіми можливими способами его поправити. Прирік також сповнити то, чого жадае ся в мемориялі. Міністер рільництва бар. Дораній заявив, що посілість гр. Шенборна розділить ся з першої руки між угорских Русинів в аренду на 26 років і що лиш мало більше будуть платити від суми ґрунтового податку. Міністер просьвіти обіцяв перемінити наші церковні школи на краеві, чого ми найбільше боімо ся, бо в народних школах готові нам завести мадярщину.

— **Незвичайне самоубийство** У Лейзора Ґутвірта, фабриканта талесів під ч. 9 при ул. Ваговій у Львові, був занятий термінатор 24-літний Хаскель Цукер, котрий звичайно ночував в варстаті свого майстра. Коли вчера рано виважено двері в варстаті, найдено Цукера живцем упеченого. Він сидів на печи, якої уживае ся до розгріваня зелізок так, що цілий був схований в печи, а лише ноги звисали на вні. Слідство виказало, що Цукер позбавив ся житя в такий незвичайний спосіб, що облив себе нафтою, а відтак запалив. Причиною самоубийства була обставина, що Цукер, бідний термінатор, не мав средств аби побрати ся з своею судженою, а визволити ся на челядника не міг тепер, аж за кілька місяців.

— **Дванайцятьом товаришам Нанзена** признав штортінг (рада державна в Норвеґії) одноголосно нагороду по 4.000 корон, а капітанови Свердрупови, що в слідуючім році вибирае ся знов разом з Нанзеном на „Фрамі“ до північного бігуна, пятьлітну пенсию по 3.000 корон річно.

— **Залюблений вітчим.** Післанець Йосиф Бавстек в Будапешті переслідував любовними осьвідчинами свою пасербицю Єлисавету Маручеківну. Дівчина відпекувала ся від него як могла і не хотіла мати з ним ніяких зносин. Оногди вдер ся вітчим до еї мешканя, стрілив до неї і зранив еї небезпечно, хоч не смертельно, а відтак знов другим вистрілом розтріскав собі самому голову.

— **Змова парасольників** піднесе ціну парасолів. Австрийскі фабрики дротів до парасолів і других складових зелізних частий змовили ся і піднесли від 1-го марта с. р. ціни своїх виробів о 40 прц. На людях відібе ся то при першім весняним дощи.

— **Застрілив тещу.** В селі під Віднем лучила ся на днях пригода така: Парубок по довшій службі у старенькх господарів оженив ся з їх донькою. Понеже за свою роботу при ґаздівстві від скупої тещи одержував лише страву, оджи і 20 кр. тижнево, виліз одного дня на під, станув в віконце і звідси поцілив з стрільби свою тещу, що як-раз виходила з стайні. Поцілена упала. Зять збіг скоренько з поду і став умираючу мовто ратувати. Теща сказавши ще кілька слів: „То ти зробив“, — померла. Старий 74-літний чоловік убитої повідомив о пригоді жандармерию, котра убийника сейчас увязнила. Убийник толкував ся зразу, що стрілив до кого і лише нехотячи поцілив тещу, але небавом признав ся до вини.

— **Невинно** обжалували в Празі о крадіж 16.000 зр. ще 1894 р. 23-літного практиканта почтового Кароля Гайне. Єго випустили на волю для недостатку доказів вини, але аж сими днями виявила ся его невинність. Та хто ему зверне его страчену службу, хто нагородить его за перебуті муки, за нарушену честь? Страшне, хоч безпідставне підозріне, що він украв гроші, забило его бабку, котра померла на атак серцевий, і позбавило розуму одного урядника почтового, котрого так вразив сей учинок молодого товариша, що збожеволів. Помежи процесових сьвідків один тілько товариш Гайного, маніпулянт Франц Самек сьвідчив против Гайного. Він нагадав в суді слова Гайного, які той виновів по увільняючім вироку якогось листоноса за спроневірене: „Тепер можна на почті красти безпечно“. Але по якімсь часі завважили люди у Самека велику зміну. З убогого маніпулянта став мов би заможним урядником, оженив ся, завів дім, урядив ся, робив подорожи.... Се звернуло увагу поліциї і комісар поліцийний умів зібрати тілько материялу, що оногди припер Самка до стіни своїми питанями і виміг на нім признане до вини. Вість про те зробила в почтових кругах і цілій Празі велике вражіне. Самка увязнено.

Штука, наука і література.

— **„Зорі“ ч. 5** з дня 13 марта містить: „Похорони Т. Шевченка“, нарис до біоґрафії О. Я. Кониського; початок оповіданя Т. Шевченка „Безщасний“ в перекладі О. Я. Кониського; стишок Б. Грінченка; продовжене драми „Ясні зорі“ Б. Грінченка; стих В. Щурата „Се не декадент“; записку головного начальника „Управленія па делам печати“ про Т. Шевченка, переклав М. Вороний; „Дрібні факти з житя Т. Шевченка“ М. Вороного; статю „Поезия зівялого листя в виду суспільних завдач штуки“ В. Щурата; оповістки і критичні замітки, хроніку і бібліоґрафію. — З ілюстраций містить се число: Вид могили Т. Шевчевка і два види з міста Київа. — Росийско-україньского словаря вийшов з тим числом „Зорі“ арк. 25-ий (стор. 207—214 від слова Пророкъ до Прочистить).

— **Наші петербурскі земляки** не на жарт заворушились: недавно ще они гучно та бучно відсьвяткували ювилей Д. Мордовця, а тепер, зачуваемо, знов заходили ся спорудити вечерниці в память славнозвістного музика нашого Ніщиньского, що вмер того року. Вечерниці мають бути в великих салях Павлової. Оздоблене і прикрасу саль в україньскім стилю мають доконати звістний художник Ріпин і Сластьон.

— **Чеські Narodni Listy** помістили в ч. 22 з д. 22-го січня с. р. фейлетон Франт. Ржегоржа п. з. Salasznictvi v Karpatech. Є се етноґрафічна картина житя й звичаїв гуцульских при годівлі овець в полонинах. Назви і приповідки, що відносять ся до годівлі овець, подані вірно після гуцульского виговору.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщуе: Австро-угорско-баварский звязок зелізничий. Тарифа виімкова для перевозу нафти і бензини з 1 падолиста 1895. З днем 1 цьвітня 1897 увійде в жите додаток II. до тарифи і додаток II. до придавки.

Торг збіжевий.

Львів дня 13-го марта: Пшениця 7·65 до 7·70 зр.; жито 5·50 до 5·75; ячмінь броварний 5·80 до 6·—; ячмінь пашний 4·75 до 5·— овес 5·60 до 6·—; ріпак 12·— до 12·50; горох 5·— до 8·—; вика 4·25 до 4·70; насіне льняне —·— до —·—; сімя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·25 до 4·70 гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка 30·— до 40·—; шведска 30·— до 50·— біла 44·— до 50·—; тимотка —·— до —·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·— до 5·20; нова 5·— до 5·20; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 17 марта. Аґентия Стефаніго доносить з Льондону, що адмірали не оголосили ще бльокади кретийских портів. Грецка ескадра відплила; остались два малі кораблї военні.

Льондон 17 марта. Сельсбері заявив в Палаті панів, що анґлійска ескадра дістала приказ бльокувати Крету, та що правительство анґлійске годить ся вповні з дотичною політикою держав і з заявленем Ганото'го і Меліна в парляменті францускім.

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий

двох боків ворога. Гурони мусїли уступати ся, аж зайшли в гущавину, де сперли ся і ставили завзятий опір. Але взяті в огонь з двох боків ледви що могли устоятись. Делявари, що були під проводом Ункаса пігнали ся як би на крилах до гущавини, і заходили що раз дальше, мимо того що Гурони досить скоро стріляли, аж наконець їх завзятість поборола послїдний опір.

Ще лиш малий відділ Гуронів держав ся — аж поза ними роздав ся вистріл з рушниці та й з того боку поніс ся военний крик.

— То „великий уж!“ — відозвав ся полїшук з тріумфом. — Тепер вже они наші!

Гурони не сподївали ся такого нападу з боку і перепуджені та стративши відвагу заверещали страшенно і розбігли ся на всї боки, не зважаючи вже більше на нїчо, лиш щоби як найскорше втечи, а тогди погибло ще богато з них від куль і ударів гонячих за ними Делňварів.

Мала горстка Гуронів, держачись кріпко, пустилась взад по скалистім горбі, а посеред неї видко було понуре лице Маґви.

Ункас піг ав був з таким одушевленем поперед своїх борців, що остав ся майже сам один; але ледви доглянув „хитрого лиса“, як вже й на нїчо незважав. Крикнувши раз зібрав около себе шість до сім борців і кинув ся на свого ворога. З другого боку прибіг Ункасови на поміч „довга рушниця“ з своїм білим товаришем.

Ледви що Гурон побачив свого ворога, як пустив ся чим скорше горі горбом. Ункас гнав ся так борзо за втїкаючим, що лишив своїх товаришів далеко за собою, хоч они кілька разів кликали за ним і остерігали его.

Підчас тої втечі і погонї добігли обі сторони до гуроньского села, де змучені Гурони станули і з розпуки тих, що вже стратили всю надію, боронили своєї зборної хати.

Ункасів томагак і оружие его приятелїв взяли ся зараз до роботи і незадовго встелила ся земля трупами їх ворогів. Лиш Маґвіне стало ся нїчого мимо его відваги і мимо того, що зі всїх сторін нападали на него.

Коли начальник побачив, що его товариші вже лягли трупами, крикнув таким голосом, що по нїм слїдно було і злість і розчарованє, і утїк з своїми двома приятелями, що ще лиш самі одні остали ся при житю, з того страшного побоевища.

Ункас пігнав за ним, підчас коли Гевард і Давид старали ся прибічи свому приятелеви на поміч.

Нараз хитрий лис щез в гущавинї і біг до звістної печери — а его вороги за ним. В печері було повно жінок дїтий та старців, котрі заводили та плакали. Через ту товпу наші приятелї лиш з трудом могли проложити собі дорогу, коли гнали за Маґвою, аж далеко на кінци довгої розколини в скалї побачили Маґву, як він тягнув Кору за собою.

Він тут! — За ним! — Кора! — Так кричали перестрашені білі і бігли за Ункасом, котрий гнав, як олень.

Але дорога вела тепер на гору понад пропасти, стрімкими стежками, так, що Ункас кинув рушницю, щоби ему не була на перешкодї; Ґевард і собі зробив так само, хоч незадовго по тім мусїли переконати ся, як нерозважно зробили. (Конець буде).

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.